

Гітара (переклад В. Гречки)

Федеріко Гарсія Лорка

Починається плач
гітари.
Склянок брязкіт
розбитих вранці.
Починається плач
гітари.
Марні спроби її глушити.
Неможливо це
заглушити.
Знову й знову лунають крики
як, неначе, вода ридає,
в снігопад
як ридає вітер.
Неможливо це заглушити.
Плач над тим, що таке
далеке.
Це південний пісок пекучий,
котрий білих камелій прагне.
Плач стріли, що не має цілі,
те "сьогодні", що вже без "завтра"
й перша пташка на гілці
мертва.
О, гітаро!
Як рана в серці,
В котрій лежа п'яти кинджалів.

Переклад Віталія Гречки